UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 6. Primus ieiunij effectus, est compreßio vitiorum, carnem affligendo, vt eorum radicem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53012

Visual Library

tiorũ illecebra.

§. 6. *Primus ieiunij effectus, eſt compreſſio vitiorum, carnem affligendo, vt eorum radicem.*

12. 11 PRofundiùs inſuper mente perpendentes vinculum hoc, ſeu circulum ex ferro, ſi attentè textum inſpiciamus, reperiemus tres vinculi effectus circa hanc radicem in terra manentem. Primus ſit, quòd illam grauiter coarctaret, ne liberè ac fœcundè frutices ſuos protruderet, & *alligetur vinculo ferreo.* Secundus, quòd illam diſcoopertam & cælo patentem teneret. Tertiùs, quod illam diſponeret recipiendo rori cæleſti *rore cæli tingatur.* &c. Vide, hic modo ſubtiliore propoſitos tres effectus, quos operatur ieiunium, quando forte, ſtrictum & tale eſt, quale eſſe debet; ſuntque hi, quos Eccleſia nobis proponit, vt mentem noſtram ad res tam cæleſtes accendat, & diuinæ miſericordiæ capaces efficiat. *Corporali ieiunio vitia comprimis, mentem eleuas, virtutem largiris & præmia* Deum ſic laudat Eccleſia.

2. 2. q. 147. a. 1. Breuiter de his cum noſtro D. Thom. diſcurramus, qui doctiſſimè illos declarat. Primus effectus ſtricti ieiunij, quòd *vitia comprimit.* Res eſt omnibus luce clarior, quam proponimus, quòd caro noſtra radix eſt noſtrorum motuum inordinatorum, ex qua prodeunt appetitus & affectus, qui nos præcipites agunt, & vi quadam admirabili impellunt, vt captiui peccati & diaboli hæreamus. Hos ſentiebat D. Paul dum diceret, *Video aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meæ, & captiuantem me in lege peccati* &c. Non eſt mens Apoſtoli dicere, (cum ſic explicante D. Aug.) quòd abſolutè nobis vim inferant, & captiuos ducant, hoc enim fieri libero noſtro arbitrio minimè poteſt, verumtamen ſignificare intendit vim, quâ nos propellunt, vt captiuemur & ſic: *Captiuum me ducentem, ait, eſt captiuare me conantem.* Quo, dic mihi, impetu puellæ pulchritudinem ſpectantem te, mouet appetitus ex veſtra concupiſcentia progenitus ad libidinem? quis impetus tam vehemens te agitat ad vindictam, cùm quiſpiam te offenderit. Quæ pecuniæ cupiditas dum tibi poſſibile lucrum arridet? Ô quot ex hac radice pampini? *Manifeſta ſunt opera carnis, quæ ſunt fornicatio, immunditia, luxuria, idolorum ſeruitus, veneficia, inimicitiæ, contentiones, æmulationes, iræ, rixæ* &c. enumerat D. Paul. Quando caro impinguatur, & ſuis permittitur cupiditatibus libera, quàm validas, quàm innumeras profert commotiones? velut cùm radicem nutris, foues, & copioſè rigas, quàm luxurioſos, & fœcundos germinat frutices? Et licet motus hi in ſeipſis peccata non ſint, tanta nihilominus eſt eorum vis, tantus impetus, vt plerumque ob veſtram imbecillitatem captiuos vos ducant in lege peccati, ad quod vos prouocant. Hinc lucem accipiunt duo loca S. Scripturæ: Vnus eſt, quo dixit Chriſtus, de tempore Noë, quando diuina vindicta homines inuenit incurioſos & ſocordes, & ſi quæras, quid rerum agerent? Reſpondet Chriſtus: *Erant comedentes, & bibentes.* Solliciti erant de eſu & potu. Alter eſt quô, ſi ſcire appetas, quales tum temporis eſſent homines, ait S. textus, toti repleti erant iniquitate, omnia erant horrenda corruptio. *Corrupta eſt terra coram Domino, & repleta iniquitate.*

Margin: 1. Effectus primus ieiunij, eſt vitiorum cōpreſſio. — Rom. 7. 23. — D. Aug. Lib. 1 de nuptijs & concupiſc. — Gal. 5. 19. — II. Caro nostra vi... — Luc. 17. 17. — Gen. 6. 11. — Gen. 6. 12.

Sic ſe habet veritas, vt nobis D. Ephrem Syrus pro vero affirmat: Ardebant omnes in adulteria, ſtupra, inceſtus, beſtialitates, homicidia &c. At ſi hoc ita ſit, vt S. Scriptura narrat, quòd tota terra eſſet corrupta, & repleta iniquitate coram Domino, quibus diuinam irritabant vindictam: qua ratione Chriſtus in Euangelio tantummodo notat, quòd intenti eſſent cibo & potui? *Erant comedentes & bibentes.* Quid? edere & bibere hóccine eſt repleri iniquitate? Voluit Chriſtus ad radicem omnis damni recurrere. Ante dixerat Spiritus S. quòd omnes pleni & ſuperpleni eſſent ſceleribus, ſi huius cauſſam inquiris, & vnde crimina tanta? *Erant* (ait Chriſtus) *comedentes & bibentes.* Hoc idē nobis ponderandū ſeſe offert de Sodomitis, de quibus Chriſtus eodem loco ait: *In diebus Lot, comedebant & bibebant.*

Margin: Apud Lipoman Geneſ. 6. — Gen. 6. — Luc. 17. 28.

Quid ſperandum (quærit D. Auguſt.) de terra perfœcunda, quæ ſuis viſceribus multa eaque mala ſemina recondit, ſi eam inſuper copioſè irriges, nec eam aut ares aut fodias, niſi zizania, ſpinæ & triboli? quid tibi ſperandum de terra carnis veſtræ maledicta, quæ in ſe totius mali radicem (fomitem & concupiſcentiā intelligo) circumfert, ſi eam pœnitentiæ aratro non proſcindas, ſed foueas, & ſagines multâ potus & cibi abundantiâ? *Spinas & tribulos germinabit tibi*, dixit Dominus ad Adā. Hinc bene capimus phraſim quandam S. Scripturæ, quæ multoties deſcribens peccatorem omni ſordidum iniquitate, nobis de hoc nihil aliud dicit, quàm quòd carnem ſuam opimaret, farciret, ſaginaret Ita D. Gregor. obſeruat id quod Chriſtus ait de diuite epulone. Quæ, rogo te, narrat eius crimina, quibus hanc meruerit pœnam, quod, *Mortuus eſt diues & ſepultus*

Margin: III. Gula cauſſa vitiorum. — Gen 3 18. — 12 — Li 1 Mor. c. 5.

ſepultus in inferno? De eo non dicit, quod fuerit latro, aut luxurioſus, aut detractor, aut vindictæ cupidus, aut ſcortator: hoc verò ſolùm dicit: *Induebatur purpurâ & byſſo, & epulabatur quotidie ſplendidè.* Quis hoc æſtimet peccatum tam enorme? In hoc attende (monet D. Gregor.) quaſi in origine omnium genera peccatorum. Quid cogitas: euenturum ex veſtitu regali & quotidianis ſplendidioribus epulis, niſi mille fœditates; laſciuias, impudicitias, leuitates; ob quas infelix hic damnatur inquinatus.

Luc. 16. 19.

Tract. 2. p. 6. §. 6.

Huic propoſito multa loca S. Scripturæ retulimus lectione digniſſima: ſi ex deliciis & petulantia carnis hæc enaſcuntur vitia, quid remedij, vt illa reprimantur? refræna illam, caſtiga illam, affige eam; Prohibe terræ rorem, zizania non producet: aufer equo hordeum, & non ſubſiliet. Hinc ortum habuit tum acuta, tum vrbana illa reprehenſio nobis facta à D. Paulo: fixis ille vos oculis intuetur, qualiter carnem veſtram farcinetis, & quàm ex animo, totoque conamine illi in omnibus ſatisfacere ſtudeatis, quæ à vobis deſiderat. Deinde anxiam diligentiam, quà vndequaque delicatum fruſtulum conquiritis, vinum maximè pretioſum, ſelectiſſimum, lectum molliſſimum, hyberno frigore veſtem calidiſſimam, at caloribus æſtiuis refrigerantem, ſic ait: *Fratres, debitores ſumus, non carni, vt ſecundùm carnem viuamus,* q.d. Ignoras fortè, quid carni illi debeas, quòd eam ita nutrias delicatè & foueas opiparè. Hoc, quo Dalilæ Sampſon, vt propoſitò conformiter annotauit D. Baſil. Afficiebatur ille huic mulieri, nec quidquam ei erat adeò curæ, quàm illi in omnibus gratificari, abblandiri; negare quidquam eorum, quæ poſcebat nec auſus. Quomodo illi ſoluit aut ſatisfecit fallax illa Philiſthæa? hoc ipſo, quo ei ſatisfecit; ſc. eidem cauſam aperiendo, quâ tantâ polleret fortitudine, viribuſque cæteris omnibus antecelleret, captiuum reddidit, & manibus tradidit inimicorum. Hoc idem carni tuæ peccati illecebræ, debes, quæ, dum eam, modis omnibus ſtudes fouere. lautiſſimè excipere, omnia concedere, denegare nihil, tradit te peruerſa & infidelis, & malè ordinatas contra te ſuſcitat paſſiones, quæ te manibus peccatorum, & dæmonum prodant poteſtati. Et nemo melius hoc dicere potuit ipſo D. Paulo, ſi enim ille caſtigans corpus ſuum, & in ſeruitutem redigens, ſentiebat carnem recalcitrantem, nouos, fortioreſque quotidie motus excitantē, quibus eum conabatur captiuū ducere in lege peccati, ſicut ipſe magno affectu, & doloris

Ad Rom. 8, 12.

Hom. 2. de ieiuno.

IV.
Dalila eſt caro noſtra, quæ nos tradit inimicis.

ſenſu verbis ſuprà citatis ingemiſcens conqueritur, quid faciet vobis? Audi monentem Spiritum ſanctum: *Si præſtes animæ tuæ concupiſcentias tuas, faciet te in gaudium inimicis tuis.* Quem (quæſo te) finem accipient hæc, ita corpus opimare, ventrem colere, cibo potuque diſtendere, ei vel minimum negare aut ſubtrahere imbecilles, omnia concedere parati. Fameſcis? comedis: ſitis? ad pocula curris: grauaris ſomno? illico ad ſtratum: paululum laboraſti? molliter quieſcis, Non ſic, non ſic, ſed vinculo ferreo fortiſſimo alligetur, ſic faciebant D. Paulus, Antonius, Hilarion, Dominicus, Franciſcus, aliique quàm plurimi, de quibus aliàs.

Eccl. 18, 31.

Tract. 33. 1. §. 10.

§. 7. *Secundus ieiunij effectus eſt, mentem ſurſum erigere, ad contemplationem autem apprimè neceſſarium eſt ieiunium.*

Iam ſecundum exponimus ieiunij effectum: 13
ſcilicet hoc vinculum tam arctè comprimēs radicem, quod eandem diſcoopertam ſeu nudam tenebat, & cælo patulam: hoc idem nobis ingerit Eccleſia, & operatur in nobis ieiunium, nempe coarctando carnem nos diſponit, vt cælum verſus mentem noſtram eleuemus. Hoc noſtrum corpus: pondus quoddam eſt, cui Deus animam noſtram alligauit. *Corpus quod corrumpitur aggrauat animam.* Notat hæc verba D. Auguſt. *quod corrumpitur:* Quia corpus, in quantùm corpus non grauat, aut deprimit animam, ſed non niſi quia corruptioni ſubiectum eſt: quando enim illud Deus creauit, non abſolutè eam aggrauauit, cum animam non impediret in altiſſima rerum diuinarum contemplatione; nec in ſtatu reſurrectionis graue illi erit aut ponderoſum; ita vt, id quod animam grauat corpus eſt, quia corruptibile eſt.

Sap. 9. 15. Lib. 13. de ciuit. c. 16. & 14. 56.

Videamus verò, quid ſit, quod illud reddidit 1.
corruptibile? Clarum eſt (teſte D. Chryſoſt. a) quod pomi eſus corpus mortale effecerit. Ecce hic, quid corpus graue reddiderit, ſic vt aggrauet animam; vnius ſcilicet pomi vetitus eſus, in paradiſo. Quàm igitur graue reddent illud cætera poma, quæ in hoc miſerabili mundo manducamus? Hoc eſt, quod corpus graue reddidit, vt declarauit Chriſtus: *Attendite autem vobis, ne fortè grauentur corda veſtra in crapula & ebrietate.* Auis, licet aquila ſit velociſſima, ſi lutoſo ponderi alligetur, non niſi difficulter ſe poterit de terra ſurſum attollere, aut per aëra volitare, & ſi huic ponderi appendas aliud, ex plumbo, aut

Quid corpus reddidit corruptibile? a Hom. de ieiun.

Luc. 21. 34.

lapidè,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN